

Beköszöntő

A nyár, a szabadság mindig több gondolatot ébreszt és hoz elő, pihenés közben szabadabbak a gondolat-társítások. Sokszor olyan összefüggések is megvilágosodnak, amelyek korábban nem alkottak egységes képet. Az idei nyár még egy nagy pluszt is ad, hisz az Olimpia boldogságot ad, felszabadultan örülhetünk mások sikerének, drukkolhatunk a mieinknek és elismerhetjük mások teljesítményét úgy, hogy közben mi magunk úgy gazdagodunk, hogy azt nem másoktól vesszük el.

A nyolcvanas évek közepén több hónapot töltöttem az Egyesült Államokban és a sors kegyéből északtól délig, kelettől nyugatig nagyon sok nagy, közepes és kis városban jártam. Az akkor szerzett élmények, új ismeretek tömegéből kiemelkedett egy megfigyelés, ami nagyon mély nyomott hagyott bennem, és messze túlmutatott a közvetlen észlelésen. Általános érvényét a mai napig példaként tekintem. Azt tapasztaltam sok száz, ezer mérföldre egymástól távol eső helyeken, hogy az akkor még nálunk ismeretlen gyors-éttermi lánc üzletei, saját külsőségeiket, ételajánlataikat egyformán, egyenlő színvonalon, ugyanazon ízekkel és feltételekkel kínálják. Nagyon megragadott, hogy az éghajlati viszonyok, a környezet, a lakosság, a különböző helyeken értelemszerűen más és más volt, de az étterem, a kínálat és a mai divatos szóhasználatnál élve a „feeling” mindenhol ugyanaz volt. Nagyon sokat törtem a fejem azon, hogy milyen módon lehet pl. pontosan ugyanolyan sültkrumplit adni ilyen rendkívül változatos, eltérő körülmények között. Micsoda infrastruktúra, szervezethez, ellenőrzés- minőségbiztosítás- (akkor ezt a fogalmat még nem ismertük) kell ahhoz, hogy ez így működjön. A belső ismerésem mellett ennek a jelenségnek sok negatívumát is szívesen emlegettem, féltettem magunkat attól, hogy ez egysíkúvá tesz mindent és ennek szellemében itthon könnyen elfogadtam azt a változatosságot (még a rosszat is sokszor megbocsájtva) amit naponta tapasztaltunk. Bevallom, kételkedtem apám szavaiban (akkor már idős ember volt) aki beszámolómról reagálva elmondta, hogy régen itthon is volt olyan időszak, amikor valaminek a színvonala, az íze, a nyújtott szolgáltatás stabilan egyforma volt.

A több mint negyedszázados történetnek az aktualitása, üzenete egyértelmű. Meg kell tanulnunk úgy dolgozni, az életünket, tevékenységünket úgy szervezni, a körülményeinket, a feltételeket úgy meghatározni és biztosítani, hogy a hozzánk fordulókat az érezhessék, hogy stabil, mindenhol egyformán (természetesen a szakmai szükségletnek, színvonalnak megfelelően változó) biztonságos körülmények között kaphatják meg a várt segítséget, a gyógyulást. Nagyon lényeges, hogy ez nem azt jelenti, hogy mindenhol, mindent egyformán kell nyújtani, hanem azt, hogy a különböző szintű ellátások – amelyek természetesen különböző körülményeket, feltételeket igényelnek, – mindegyike biztosítja az ott kezelt gyógyulásának biztonságos feltételeit. Ebben kell biztosnak lenni a betegnek, a hozzátartozóknak és a beteget ellátóknak, a gyógyítóknak egyaránt. Hiszem, hogy az orvosi szakmai ellátás színvonala általában megfelelő, a gyógyítás korszerűsége az orvosláshoz tartozó elméleti és gyakorlati kutatások, a tudományos munka magas színvonalú művelése biztosítja, hogy a magyar orvoslás nyújtja azt a biztonságos ellátási szintet, amit a kor megkövetel. Sajnálatos, hogy vannak kivételek, hogy ez nem mindenhol és mindig valósul meg. Azonban azt gondolom, hogy nehézségek árán, sok gond, probléma mellett a fejlődés iránya meghatározott és nyomon követhető.

A fenti egységesséssel kapcsolatban lapunk nagy hangsúlyt szeretne fektetni a kórház-higiéné, az infekciókontroll, a kórházi- klinikai epidemiológiai kérdésekre, a nozokomiális fertőzések problémakörére, az ehhez kapcsolódó mindennemű tevékenység és személet javítására, interdiszciplináris megközelítésére. Fontos a kórház-menedzsment ez irányú támogatása és egy egészség-értékalapú közgazdasági személet fejlesztése. Az a meggyőződésünk, hogy a biztonságos, magas színvonalú betegellátás alapvető eleme a fenti kérdéskör problémáinak feltárása, a fejlődés biztosítása, a személet fejlesztése. Ebben fontos szerepe van az egyetemeknek, az egészségügyi felsőoktatásnak, a képzés, továbbképzés minden formájának. Ez olyan alapvető minőségi, ellátási, ellátás-biztonsági kérdés, amit nem lehet eléggé hangsúlyozni, ami nélkül nincs fejlődés, semmissé válhat a legmagasabb színvonalú gyógyítás, a legbonyolultabb műtét, a legdrágább, legmodernebb beavatkozás is. Itt még kiemelhető orvosi eskünk alapvetése, a „nil nocere” elve, melynek betartása kötelező.

Utaltam már arra, hogy az idei nyáron a XXX. Nyári Olimpia jó és őszinte érzésekkel tölt el bennünket. Ugyanilyen nagyon jó érzés látni azt a fejlődést az orvosi munkában, ami mind a betegeket, mind az őket gyógyítókat egyaránt szolgálja. Ide tartoznak a diagnosztikus területek, jelesül most a labor diagnosztikát emelném ki, ahol lezajlott egy minőségi és technikai forradalom, amelynek minden sikerét és eredményét érezhetjük a klinikai munkánkban. Olyan minőségbiztosítási személet, kontroll és biztonság jellemzi ezt a szakmát, ami kívánatos lenne más szakterületeken is. Természetes, hogy az itt dolgozó szakemberek véleménye – helyesen – ettől sokszor eltér: még kritikusabb, hisz a gondokat, a problémákat ők jobban látják, a hiányok nekik még fájóbbak, de az Olimpia példáját idézve egy aranyéremnek akkor is nagyon örülünk és büszkék vagyunk, ha a győztes eredménye egy picit elmarad az adott sportág világcsúcsától.

*Prof. Dr. Domján Gyula
rovatvezető*